



Sokolnický zpravodaj

ZDARMA

VDÁVÁ ZASTUPITELSTVO OBCE SOKOLNIC

PROSINEC 2010

Vánoce a vánoční zvyky u nás

ADVENT

Adventus = přicházející. Od tohoto latinského výrazu je odvozen název předvánočního období zvaného advent. Doba čtyř týdnů před Vánocemi, která představuje období čekání na příchod narození Božího syna Ježíše Krista. Pro středoevropské země se současně pojí s obdobím začínající zimy.

K počátku adventu patří jeden zvyk – zažihání adventního věnce. Adventní věnec má čtyři svíce, každá představuje jednu neděli do Štědrého dne. Každou neděli se rozsvěcí další a další svíčka, až o poslední adventní neděli zazáří všechny. Tento krásný symbol má svou doloženou historii začínající v 18. století v Německu.

SVATÁ BARBORA

Svátek sv. Barbory je 4. prosince. V tento den si domů neseme „Barborku“, větvičku třešně, která ve vodě do Vánoc vykvete. Dříve se věřilo, že pokud větvička rozkvete, bude v domě svatba. Děvčata je proto pečlivě opatrovala vložené do vody, schovala je obvykle do chléva, kde byla nejstálější teplota. Navíc je postříkovala vodou nabranou do úst, aby účinek byl zcela osobní a voda měla správnou teplotu. Pokud větvička vykvetla, dívka měla v následujícím roce naději na svatbu.

Milí spoluobčané, přijďte s námi strávit Zlatou neděli **19. prosince 2010**,
svátečně se naladit a zazpívat si koledy.

Od 14.30 hodin bude před místní sokolovnou připraveno občerstvení, stánky s keramikou,
prodej drobných dáreků a výrobků dětí z MŠ a ZŠ a zpívání koled.

Letos opět proběhne soutěžní výstava perníčků a výstava betlémů v místní základní škole.
Vzorky perníčků do soutěže a betlémy můžete přinést 19. prosince 2010
v dopoledních hodinách na sokolovnu.

Po vyhlášení vítěze v soutěži „**Sokolnický perníček**“ jsme pro Vás připravili

ŽIVÝ SOKOLNICKÝ BETLÉM

Srdečně Vás zvou všichni účinkující a TJ Sokol Sokolnice



MIKULÁŠ

Svátek sv. Mikuláše je 6. prosince. Mikuláš se narodil roku 280 v Řeckém Patrasu a zemřel okolo roku 342. Byl biskupem v Myře v Lýkii na jihozápadě Malé Asie. Den jeho smrti, 6. prosinec, se stal oslavovaným svátkem, který slaví děti i dospělí. Mikuláš byl v legendách jako přítel dětí, ochránce manželů, patron námořníků a vězňů. Mikuláše na jeho pouti k dětem doprovázejí andělé a čert. Mikuláš děti obchází a obdarovává den předem – 5. prosince.



Tento svátek patří k vrcholům adventních zvyků.

U nás má Mikuláš podobu dobrosrdečného patrona, který je dodnes zobrazován jako stařec s bílým plnovousem. Doprovází ho – anděl (zosobnění dobra) a čert (démon zla). Mikuláš je díky legendám oblečen jako skutečný biskup s berlou v ruce.

VÁNOCE

Vánoce jsou jedny z hlavních svátků v roce, které slaví mnohé národy. Jsou umístěny do zimního období. Podle křesťanského náboženství jsou to svátky narození Ježíše Krista – 24. prosince.

Jak vzniklo slovo „vánoce“?

Toto slovo žije už do pradávna. Je vlastně zkomoleninou. Naši předkové slavovali slunovrat od 21. prosince do Nového roku – tedy 12 svátečních dnů – to byly kdysi symboly 12 příštích měsíců. Svátkům zimního slunovratu se říkalo „čas o 12 nocích“, později „dvanáctnoce“, „dvánoce“ a nakonec „vánoce“.

ŠTĚDRÝ DEN

Patří k nejvýznamnějším dnům v roce. S Vánocemi se kloubily i pradávne zvyky, spojené s věštěním budoucnosti. Hlavním bodem tohoto slavnostního dne byla večeře.

Štědrovečerní večeře

Dříve se na štědrovečerním stole objevovala jídla symbolická – houby, hrách, jáhly, vánočka. Ryby dříve jedli jen v jižních Čechách a odtud se teprve rozšířily do ostatních krajů. Za starých časů, kdy nebyla čokoláda a jižní ovoce, podávalo se domácí ovoce, jídla s medem – doma pečené oplatky slepené medem, krupice s medem. K večeři se mohlo

zasednout, až když ponocný zatroubil na pastýřský roh pěknou koledu. Na Valašsku se začalo večeret, až když na nebi vyšla první hvězda. Na Štědrý den se myslelo i na dobytek, drůbež, psa i kočku. V tento vánoční den prý zvířata rozumí lidské řeči a stěžují si na špatné zacházení. Proto i dnes někteří lidé věší pro zvířátka v lese na stromy jablka, mrkve, oříšky. Dnes – rybí polévka, smažená ryba a bramborový salát.

Vánočka – poprvé se o ní dozvídáme od Petra Chelčického pod názvem „calta“. Její původní chlebový tvar byl hnětena „húsky“, „štědrovnice“, „pletence“, „vrkoče“ a zejména „vánočky“ napodobující dítě v peřince.

Největší vánočku upekli v roce 1867 v Krásné Lípě u Rumburka. Vážila 4 metráky. Spotřebovalo se na ni 2 metráky mouky, 4 kg droždí, 4 kg hrozinek, 35 kg cukru, 300 ks vajec a různá voňavá koření.

SYMBOLY VÁNOC

Nyní je symbolem Vánoc stromeček, ale dříve to byly jesličky nebo také říkáme betlém. Lidé si jesličky vyráběli ze dřeva, z hlíny, vosku, ze sádry, malovali je na dřevo i na papír. Vždy ale představovaly ten známý výjev svaté rodiny s děťátkem v chlévě, v pozadí město Betlém a zářící kometa.

Mezi nejkrásnější betlémy svého druhu patří vyřezávaný třebechovický betlém ve východních Čechách se 400 pohyblivými figurkami. Vznikl na přelomu



19. a 20. století. Ve francouzském městě (Les Baux) zase mají zvláštní živý betlém. Lidé představují Josefa a Marii, živé děťátko hraje Ježíška, ostatní andělíčky a další postavy. Jezdí sem z mnoha míst lidé, aby se podívali na hezký živý betlém.

Tradici jeslíček začala vytlačovat tradice nová – vánoční stromeček. Zvyk zdobit vánoční stromeček k nám přišel někdy v pol. 19. století z německých měst. Dnes si bez vonícího stromku Vánoce nedovedeme představit.

Vánoční dárky

V české vánoční tradici v představách dětí naděluje malý Ježíšek, tajně. V průběhu Štědrého dne či večera obvykle přinese nejen dárky, ale i ozdobený vánoční stromek. Zvoněním pak oznámí nadílku.

Rozšíření vánočních darů dětem na našem území a jejich spojení s představou božského dítěte Ježíška souvisí zřejmě s německým vlivem.



Prvním písemně doloženým dárkem v Čechách je modlitební kniha, kterou králi Jiřímu z Poděbrad věnovala na Štědrý den roku 1466 jeho druhá manželka Johana z Rožmitálu.

Vánoční pohlednice

První vánoční přání se objevilo v roce 1841 ve skotském Edinburgu.

Koledy

Koleda je píseň, ale i dar, který koledník dostává. V koledách se vzpomíná na narození Ježíška, ale také se v nich vyslovují přání všeho dobrého v nastávajícím roce. Koledovat se chodilo na druhý svátek vánoční – na Štěpána (26. prosince). První zprávy o koledách a jejich názvy v Čechách pocházejí z roku 1462.

Jmelí

Jmelí je symbolem štěstí v novém roce. Roste v korunách stromů. Lidé si ho doma zavěšují ke stropu, aby pod ním mohli procházet nebo se líbat.

VÁNOČNÍ ZVYKY A POVĚRY

O Vánocích a zejména o Štědrém dnu se od nepaměti věří, že má tajemnou moc, s jejímž přispěním se dá budoucnost nejen předvídat, ale může se i ovlivnit.

Rozkrajování jablka – komu tvoří jaderník hezkou pravidelnou hvězdičku, bude dlouho živ a šťasten. Kdo má křížek, brzy zemře.

Barborky – na svátek sv. Barbory (4. 12.) se utrhnou třesňové větvičky, kterými se vyzdobí pokoje. Dříve dívky dávaly větvičkám jména chlapců a věřily, že se vdají za toho, čí větvička rozkvetne.

Patky od vánoček – která dívka sebere o vánocích devět patek od vánoček, do roka se vdá.

Házení střevícem – dívka se zády otočí ke dveřím a hodí střevíc přes rameno. Pokud dopadne špičkou ke dveřím, dívka se vdá.

Lichý host – nikdy se nedávejte zvat do rodiny, kde byste o Štědrém večeru byli lichými. Nevěstí to nic dobrého.

Louskání ořechů – když začínáte u stolu louskat ořechy, první čtyři prozradí, jaké je vaše zdraví. Jsou-li jádra pěkná bílá, je všechno v nejlepším pořádku. Jsou-li načernalá, znamená to nemoc a všechna čtyři jádra černá znamenají smrt.

Šupiny z kapra – dávají se pod talíř nebo do peněženky, aby se tě držely v příštím roce peníze. Někde dávají i koruny.

Čočka – večerí se čočka, aby se člověka držely peníze.

Lití olova – ze vzniklého obrazce se hádá, jaká bude budoucnost.

Sedm hrnečků – pod každý hrneček se vloží jeden symbol. Peníz znamená bohatství, uhlí signalizuje nemoc, prsten svatbu nebo aspoň lásku, hřebínek varuje před nedostatkem, šáteček věští cestu, chléb štěstí a dudlík miminko. Pak stačí, když si zavážeme oči, zamícháme hrnečky a jeden si zvolíme. Tímto zvykem se hádala budoucnost.

Pouštění svíček – svíčky se pouští v ořechových skořápkách po vodě v nějaké nádobě. Komu odepluje svíčka ode všech nejdál, tak se dostane také od rodiny nejdále – na školu, odcestuje...

Zapalování františků a purpury.

Věšení jablek, mrkví, oříšků na stromy v lese pro zvířata.

Zlaté prasátko – pokud se drží celý den půst, uvidí člověk večer zlaté prasátko.

Věšení adventních věnců – adventní věnce mají čtyři svíčky, které symbolizují čtyři neděle před Vánocemi.

Ovazování vánočního stolu – nohy vánočního stolu se ovazovaly provazem nebo řetězem, aby rodina zůstala při sobě.

Líbání pod vánočním jmelím.

NOVÝ ROK

Novodobé symboly budoucího štěstí jsou kominiček, čtyřlístek, prasátko. Na Nový rok se nemá jíst maso opeřenců – aby s ním neuletělo štěstí.

SV. TŘÍ KRÁLŮ

Tímto svátkem – 6. ledna – končil čas Vánoc. Tento den se koná mše, kterou se otvírá další roční epocha. Tři králové jsou patroni poutníků a hříšníků. Byli to jistí mudrci z východu, kteří následovali betlémskou hvězdu a poklonili se Ježíškovi. Tři krále z nich udělal až věhlasný



italský malíř Giotto. Na jedné fresce je ztvárnil s korunami a od té doby jsou z nich králové. V pozdějších legendách (patrně až v 7. století) dostali i jména – Kašpar, Melichar a Baltazar – a každému z nich byly připsány i dary, které měli Ježíškovi přinést: Kašpar zlato (znak královské důstojnosti), Melichar kadidlo (užívané při obětech a modlitbách) a Baltazar myrhu (rovněž vonnou pryskyřici jako znak Ježíšova člověčenství).

Obchůzka – tři chlapci převlečení do královských převleků, na hlavě mají královskou čepici z papíru. V rukou nesli papírovou hvězdu – kometa a doma vyrobenou kadidelnici, kterou vykuřovali navštěvovaná stavení, a čerstvě posvěcenou křidu, kterou psali nade dveře datum obchůzky a své žehnající iniciály – K + M + B (Kašpar, Melichar, Baltazar).

Zdroj: internet

TJ Sokol Sokolnice, oddíl malé kopané,
si Vás dovoluje pozvat na

tradiční Sportovní ples

který se koná v **pátek 14. ledna 2011 od 20 hodin** v sále sokolovny.

K tanci a poslechu hraje skupina Žízeň se sokolnickým rodákem a bubeníkem skupiny Titanic Slávou Fricem, dále vystoupí hudební trio ESPUELAS, samozřejmě bude tombola jakou svět neviděl, pečené sele před vchodem a možná přijde i kouzelník a další překvapení.

Vstupné 100 Kč

Rezervace Josef Drda 602 710 719

Srdečně zvou pořadatelé Saňáři

Z HISTORIE

Historie školství

Je prosinec, čas Vánoc, tak by se hodilo napsat něco o nich, ale Vánoce jsou také o rozdávání dáreků, a tak tento článek je takový malý dárek učitelkám a učitelům. Samozřejmě jak školy, tak školky. Možná někdo nyní namítne, že jsou za svoji práci placeni, to jistě, ale dělají s dětmi a pro děti také mnoho práce navíc.

Před třicetiletou válkou chodilo do školy velmi málo dětí, školy byly jen tam, kde byl kostel a byly to školy církevní a vzdělávání bylo u většiny lidí pokládáno za zbytečné. V našem okolí byla škola před touto válkou v Měníně a ve Šlapanicích. Po třicetileté válce byla situace ještě horší, všechno v zemi bylo naprosto rozvrácené a nefunkční. Doslova nezůstal kámen na kameni. Každá druhá vesnice zanikla a polovina obyvatel zemřela. Postupně vznikaly nové školy, ale učili v nich bývalí vojáci, kostelníci nebo muzikanti a školy nebyly povinné.

Císařovna Marie Terezie (vládla 1740–1780) zavedla v tehdejším školství systém. Mimo jiné také zavedla číslování domů a sčítání lidu. V roce 1774 vydala „Všeobecný školní řád pro české normální neboli pravidelné a triviální školy“. Podle něho byly školy rozděleny do tří stupňů:

1. školy normální – v hlavních městech
2. hlavní – v ostatních městech
3. obecné (triviální) – na venkově

Obecné školy byly zřízeny při farách a byla v nich zavedena povinná školní docházka pro děti od 6 do 12 roků. V odlehklých obcích byly zřízeny stanice (štace) pomocnické. Na nich vyučovali školní pomocníci, jestliže obec neměla budovu pro školu, tak pomocník chodil vyučovat dům od domu. Kde byla budova školy malá a dětí hodně, tak část dětí si hrála střídavě na ulici a část se učila.

V roce 1775 byla zřízena v Brně první škola „vzorná“ (Musterschule) pro výcvik učitelů. Ve stejném roce vychází první kniha pro vzdělávání učitelů (Methodenbuch) a o dva roky později byla přeložena do češtiny pod názvem „Methodní kniha pro učitele českých škol“. V roce 1779 byla vydána „Methodní kniha obzvláště pro selské učitele“.

Další rozvoj školství nastal za císaře Josefa II. (vládl 1780–1790) Ten nařídil, že školy musí být zřízeny všude tam, „kde je na půl hodiny cesty 100 dětí školou povinných“. Kde bylo dětí více, tam měl být učitelé přidělen pomocník. V roce 1774 bylo na Moravě 500 škol, v roce 1780 již 700.

Za panování císaře Františka I. (vládl 1792–1835) bylo učitelstvo v roce 1807 vymaněno z poníženého postavení a vřazeno mezi úřednictvo. Bylo ale také zvýšeno vzdělávání učitelů ze 3 na 6 měsíců a zavedeny pro děti školy opakovací, do nich chodili žáci ve svátcích a v nedělích.

Za panování císaře Františka Josefa I. (vládl 1848–1916) bylo v roce 1848 nařízeno, aby se na obecních školách vyučovalo mateřskou řečí. Bylo zakázáno vyučování pokoutní a nařízeno zakládat školní knihovny.

V roce 1792 si vydělával učitel 234 zlatých, v roce 1822–373 zlatých a v roce 1867–570 zlatých ročně. Co si za ně mohl koupit, jsem nezjistil.

Rodiče za děti museli platit školné, do roku 1856 to dělalo týdně 2 krejcarey stříbra a po tomto roce se za dítě v první až třetí třídě platilo 8 krejcaru stříbra a za další tři ročníky 12.

Od roku 1876 bylo možno ve školách poskytovat úlevy pro děti posledních dvou ročníků školy. Od 1. dubna do posledního října mohly být děti doma a pomáhat rodičům s prací. Tyto úlevy byly často rušeny a znovu zaváděny, různě měněny, třeba jen pro poslední ročník, až byly definitivně zrušeny „Malým školským zákonem“ z roku 1922. Žákům, kteří tyto úlevy využívali, se říkalo ulejeváci, ne však ve smyslu, že by se jim nechtělo do školy chodit, většina by tam chodili raději, než dělat doma na poli a u dobytka.

Protože školy se musely v zimě vytápět, tak majitelé panství, biskupství a majitelé statků byli povinni na základě císařskokrálovské daně dodávat předem určené množství nařezaného a naštípaného dřeva, a to do škol, do kterých chodily děti z jejich území. Toto zaniklo v roce 1919. V tomto roce byl také zrušen celibát pro učitelky, což je určitě potěšilo. Pokud se učitelka před tímto rokem provdala, přestala vyučovat. Určitě

to potěšilo i žáky, předpokládám, že učitelky začaly docházet do školy spokojené a usměvavé. Již v roce 1917 bylo dívkám povoleno studovat na chlapeckých středních školách. Malý školský zákon také snižoval počet žáků ve třídě z 80 na 60, v menších obcích chodilo do jedné třídy i několik ročníků současně. Za vlády císaře Františka Josefa byla prodloužena školní docházka na 8 roků. On sám byl proti tomuto prodloužení a zdůvodňoval to tímto, že stejně z většiny hochů budou pacholci a z děvčat služebné. Malý školský zákon osmiletou dobu ponechal, ale po pěti letech mohli žáci přejít z obecné školy na měšťanskou školu, což platilo pro nadané děti, většina zůstávala v obecné škole. Absolventi obecných škol nastupovali do zaměstnání jako pomocníci, služebné nebo dělníci. Absolventi měšťanky se šli učit nějakému povolání či řemeslu a nebo mohli pokračovat ve vzdělávání na gymnáziích, reálkách a reálných gymnáziích. Existovala i řada jiných odborných škol: obchodních, průmyslových a učitelských ústavů, pouze však gymnázium připravovalo žáky na vysokou školu. Ta byla povinná pro učitele na středních školách.

Týdenní mzda pomocníka, služebné byla v této době 90 Kč, opravdu špičkový dělník vydělal až 270 Kč. Kolik bral učitel, se dá jen z tohoto odvodit, asi míň. Cena kilo chleba byla Kč 2,25, vepřové kýty Kč 13,30, brambor Kč 0,50, medu 20 Kč, pánská košile Kč 27,50, zástěra 20 Kč, boty do 100 Kč, vstupenka do kina 5 Kč, kolo 1150 Kč, čtyřlampové rádio 3175 Kč, šicí stroj 800 Kč.

Dozor nad školami byl střídavě státní a církevní. Do roku 1774 patřil církvi, do roku 1804 státu, do roku 1848 církvi, do roku 1855 státu, do roku 1868 církvi a od roku 1869 má dozor nad školami stále stát. Systém školství převzatý z Rakouska Uherska byl zachován až do okupace na pokraji druhé světové války. Během okupace provedli Němci některé reformy školství, ale ty zanikly s koncem války. K zásadní změně školského systému došlo v 1948 zavedením jednotné školy. A potom dalšími úpravami zákonů o školství v letech 1953, 1960 to byly zřízené deváté třídy, 1978 a 1984. Co bylo dál, to si určitě již pamatujete.

Na závěr děkuji paní Vlastě Staňové za zapůjčení rodinného archivu, ze kterého jsem většinu informací čerpal.

Jan Fojtl

OKÉNKO DO MATEŘSKÉ ŠKOLKY

Zaměstnanci školní kuchyně a mateřské školy v Sokolnicích děkují žákyním 8. třídy Adrianě a Sabině Kašparovým za krásnou malbu na stěnu ve školní jídelně.

Školní jídelna

Od září 2010 naši školní jídelnu navštěvuje 138 žáků ze ZŠ. V mateřské škole se stravuje 87 dětí. Pro všechny vaří tři paní kuchařky (pí Fialová, pí Kochlíková a pí Černá). Při výdeji pomáhá pí Tůmová a dozor nad žáky zajišťuje vedoucí stravování pí Krpenská.



V naší kuchyni se snažíme spoluvytvářet základní stravovací návyky dětí, důsledně sledujeme pravidla hygieny.

Vaříme domácí pestrou stravu, kde využíváme jen minimum polotovarů. Dětem je často nabízena čerstvá zelenina, ovoce, mléko, mléčné výrobky jako doplňkové jídlo k hlavnímu jídlu, toto doplňkové jídlo je určeno k následné konzumaci.

Při výběru kvalitních potravin dbáme na jejich složení. Pracujeme i s více druhy masa a ryb, neodpíráme ani sladké pokrmy, které mají děti rády. Vaříme i pro děti s bezlepkovou dietou. Do budoucna se chceme zaměřit i na BIO potraviny a možnost odhlašování dětí po internetu.

Mateřská škola

Na naší školní zahradě se uskutečnila velká brigáda – úklid spadaného listí ze stromů. Děti se zapojily do práce s velkou chutí, shrabovaly listí, dávaly je do pytlů a odnášely na hromadu. Při této činnosti si vůbec neuvědomovaly, že vlastně pracují. Svou hrou pomohly dobré věci – uklidily školní zahradu, na které si tak často a rády během celého roku hrají. Tomuto úklidu předcházelo dovádění v listí, skákání do velkých hromad, házení po sobě i chystání pelíšků pro ježky a jiná zvířátka. Celkem jsme naplnili 33 velkých igelitových pytlů! V Sokolnicích nám rostou šikovné děti.

Na návštěvu do MŠ přijel kouzelník KATONAS se svými kouzly a čáry, čarováním. Koncem listopadu jsme si udělali výlet do Divadla Bolka Polívky na dětský balet, jehož předlohu napsal Petr Iljič Čajkovskij pod názvem „Šípková Růženka“.

V úterý 30. listopadu přivítala děti v sokolnické sokolovně „KOČIČÍ POHÁDKA“ sehraná panem Ševčíkem a jeho kolegyní, po představení na děti čekala mikulášská nadílka. Děti si domů odnesly mikulášský balíček a velké zážitky ze setkání s Mikulášem, čertem a andělem.



Tělocvičná jednota Sokol Sokolnice

děkuje cvičitelům, trenérům, organizačním pracovníkům,
aktivním sportovcům a všem ostatním,
kteří svým aktivním přístupem přispívají k bohatému kulturnímu a sportovnímu dění v obci.
Přejeme všem spoluobčanům veselé Vánoce, šťastný nový rok 2011,
mnoho štěstí, zdraví a osobních a pracovních úspěchů.

Výbor TJ Sokol Sokolnice

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Můj kamarád

Pes je můj nejlepší kamarád. Jmenuje se Ben, je mu sedm let.

Vypadá jako malý chlupatý medvídek. Jeho barva je černobílá. Oči má hnědé a ocásek má zakroucený nahoru.

Poslouchat moc neumí, ale taťku poslechne hned. Pořád by jenom jedl, a proto je jako kombajn. Ben je můj kamarád, protože se mu můžu svěřit, a když jsem smutný, dokáže mě rozveselit.

Někdy si spolu zahrajeme hokej.

Milan Sekanina, 4. třída

Šťastné a veselé

V okamžiku, kdy píšu tento příspěvek, je venku krásná zima – přímo vánoční. A to mi připomnělo, že rok už opět pomalu končí.

Sedím a přemýšlím, vzpomínám, co se to vlastně všechno událo, jak to ve škole vypadalo na začátku roku 2010 a jak se to tu během roku změnilo. A asi největší změnou je naše nová interaktivní tabule, která přinesla mnoho radosti učitelům i žákům. Všichni se na ni vždy těší a učení u ní jde samo. Ostatně potvrdit to mohou i mnozí dospělí, kteří se na ni přišli podívat. Možnost měli před třídními schůzkami, ve Dni otevřených dveří nebo například při přednášce Jana Baláka o jeho cestách po Asii v neděli 21. listopadu.

Jsmo rádi, že tento dar od TJ Sokol můžeme využít nejen k výuce, ale i pro veřejnost. Doufáme, že se stane užitečnou pomůckou při dalším setkávání s občany Sokolnic.

Těší nás, že naše škola se stala školou otevřenou, může se zúčastňovat kulturního a společenského dění a stává se takovým malým centrem nejen pro děti, ale i pro rodiče a prarodiče.

Děkujeme Vám všem sponzorům: TJ Sokol

MUDr. K. Šultesovi

manželům Macíkovým

a všem, kteří nás podpořili nákupem na prodejních výstavách i dalšími materiálními dary, rodičům, prarodičům i dalším občanům Sokolnic za vaši přízeň a přejeme vám krásné Vánoce a mnoho zdraví, úspěchů a štěstí v roce 2011.

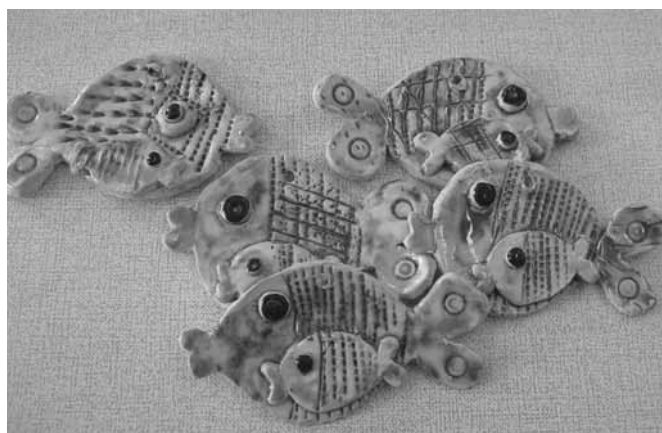
Jana Pátková

24. listopadu tohoto roku navštívili žáci 8. třídy Domov pro seniory v Sokolnicích. Nebylo to však ledajaké setkání. Bylo to setkání pracovní!

Babičky za pomoci žáků vytvářely vánoční rybičky a chaloupky z keramické hlíny. Zpočátku se žáci ostýchali, ale netrvalo dlouho a všichni se zabrali do práce tak, že žádný věkový rozdíl nebyl vidět.

Výrobky byly velmi zdařilé, babičky spokojené ... Loučili jsme se se slibem, že zase brzy přijdeme.

Dagmar Nečasová



**Smíšené zboží u Paulíků přeje všem zákazníkům a spoluobčanům
šťastné prožití svátků vánočních a úspěšný nový rok.**

Krátké zamyšlení

Dovolte mně jen krátce se zamyslet nad 12 roky mého podnikání – služeb pro obyvatele mé rodné obce Sokolnice.

Téměř po 30 letech zaměstnání u jedné firmy – JZD Brno-Tuřany, jako ekonom dopravy, jsem v rámci restituce najednou bez práce.

Celý svůj profesní život jsem pracovala na dopravě v zahradnickém družstvu, kde jsme vyváželi naše květinové výrobky téměř do celé Evropy. Nyní je to právě naopak – dovoz květin je nejen z Evropy – Španělsko, Portugalsko, ale i z celého světa např. Kolumbie, Venezuely, Izraele atd.

Takže ke květinám jsem měla velmi blízko, nehledě na to, že pocházím ze zahradnické rodiny.

Padlo tedy rozhodnutí, že požádám zastupitelstvo obce o poskytnutí prostoru k otevření obchůdku. Po absolvování konkursu mně byly pronajaty místnosti vedle pošty. S velkým nadšením jsem začala prodávat.

Samozřejmě jsem nabídku postupně rozšiřovala o dárkové zboží, svíčky, zeminu, hnojiva, postřiky, semena, dušičkovou a vánoční vazbu.

Na další dotazy zákazníků jsem přidávala textilní galanterii, hračky, kosmetiku, pohledy-přání, balicí papír, dárkové sáčky, tužky, křídly atd.

Nebylo vždy dobře, stávalo se taky, že jsem proseděla celý den a čekala na zákazníka a nebo tržba za celý den byla 20 Kč. Květiny, které se neprodaly, musely jít do odpadu.

Ale žádné stesky, bylo to krásných dvanáct let setkávání s občany i krátké besedy, novinky z dění v Sokolnicích, pozorování dětí ze školy i stále se zvyšujícího silničního provozu přes naši obec.

Své podnikání k 31. prosinci 2010 končím.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem zákazníkům za přízeň a přeji všem krásné Vánoce, mnoho zdraví a pohody v novém roce 2011 – zahajující novou dekádu tisíciletí.

Marie Gottwaldová

Plesová sezóna 2011 – sokolovna v Sokolnicích



- *Sportovní ples* *4. ledna 2011*
- *Školní ples* *21. ledna 2011*
- *Šibřinky* *12. února 2011*
- *Dětské radovánky* *13. února 2011*
- *Myslivecký ples* *26. února 2011*

SERVIS - OPRAVY - PRODEJ

**KOPIROVACÍCH ZAŘÍZENÍ,
TISKOVÝCH ZAŘÍZENÍ
VČETNĚ INKOUSTOVÝCH
A LASEROVÝCH NÁPLNÍ**

Marek Kukla

Krakovská 563

Sokolnice

66452

Tel.: 725 607 589

E-mail: kukla.marek@email.cz

Uzávěrka Sokolnického zpravodaje č. 1 je 14. 1. 2011. Příspěvky, prosím, předávejte elektronickou poštou na níže uvedené adresy, na disketě nebo v papírové podobě členům komise pro vydávání Sokolnického zpravodaje:

Butalová Zita – zitab@seznam.cz Šustrová Jarmila – jarma@volny.cz Chudáčková Jiřina – JirVym@seznam.cz
Černý Jan – jcmail@volny.cz Mířková Mirka – mifkova.mirka@seznam.cz

SOKOLNICKÝ ZPRAVODAJ – vydává obec Sokolnice, Komenského 435, 664 52 Sokolnice, IČO: 282596. Sokolnický zpravodaj je vydáván v obci Sokolnice a nemá žádné regionální mutace. Evidenční číslo tisku přidělené MK ČR – MK ČR E 10168. Datum vydání 16. 12. 2010. Příspěvky můžete odevzdávat na Obecním úřadě Sokolnice nebo paní Z. Butalové a J. Šustrové.